

Benjamin Appl en la recta final del LIFE Victoria Lied Festival

Benjamin Appl

“Dietrich Fischer-Dieskau em va ensenyar l'essència de ser músic i les responsabilitats que comporta”

El baríton alemany Benjamin Appl s'ha situat en pocs anys a l'elit del panorama liederístic internacional. El cantant, un dels darrers deixebles de Dietrich Fischer-Dieskau, presenta junt amb el pianista Sholto Kynoch un programa al voltant de la nostàlgia de la pàtria, de recent publicació al segell Sony Classical. La cita serà al Festival de Lied LIFE Victoria, que encara la recta final de la cinquena edició aquest proper dilluns, 27 de novembre, a les 20 h, al Recinte Modernista de Sant Pau.

RMC. Un dels temes principals del repertori de lied és el sentiment de nostàlgia per la pàtria. El seu primer treball discogràfic (*Heimat*, Sony Classical) apel·la a aquest tema amb cançons alemanyes i angleses que parlen dels llocs, la gent, el camí, l'absència de fronteres i l'anhel. Aquest és també el repertori que presenta al Festival de Lied LIFE Victoria aquest proper dilluns, 27 de novembre. La vida del cantant va sempre lligada als viatges i la nostàlgia per la pàtria. **¿Fa servir la seva experiència personal en la interpretació del lied?**

Benjamin Appl. Naturalment que ho faig. Especialment al món de la cançó tot consisteix a compartir els teus sentiments i emocions i situar-te tu mateix en cada història que s'amaga darrere de cada cançó. Només si tenim sensibilitats poderoses i imatges mentals abans i entre nosaltres, els cantants som capaços de donar un retrat convincent de cada cançó. En moments en què l'interpret resulta vague en la seva expressió, el públic pot immediatament sentir-ho.

Pel que fa al tema de la pàtria, tots coneixem els sentiments de solitud i nostàlgia, però també tot sovint els sentiments de sentir-te atrapat dins de casa, amb el desig de trencar amb tot i sentir-te lliure. Com a cantant és cert que viatjo molt (cosa que naturalment és un gaudi), però també hi ha moments en què et trobes sol i desitjaries estar envoltat de la família i els amics. En aquells moments hom comença a

reflexionar no només en la seva vida i en què és el més important, sinó també en quin és el seu lloc al món. Aquests moments també en van inspirar a l'hora d'escollir aquest tema per al meu primer enregistrament per a Sony Classical.

RMC. S'acostuma a dir que hi ha determinades obres, concretament en l'àmbit del lied, per a les quals cal tenir una important experiència de vida abans d'interpretar-les, com per exemple el *Viatge d'hivern* de Franz Schubert. ¿Està d'acord amb aquesta opinió?

He tingut l'enorme sort de poder interpretar aquesta obra mestra unes quantes vegades els darrers anys. Efectivament, aquest és el viatge d'un home, i hi ha tan diverses interpretacions com persones l'interpreten. Inclús dins la pròpia entrega a l'obra d'un intèrpret, aquest es veu obligat a fer diferents eleccions i agafar diferents camins per enfocar l'obra de forma diferent entre un concert i el següent. Això és el que fa un viatge com aquest tan meravellós, únic i perdurable.

Un repte constant és trobar vies convincents per representar emocions que mai no he experimentat, com per exemple el sentiment desesperat de desig per la mort del protagonista. Com a intèrpret he de ser capaç de trobar connexions entre aquests sentiments i emocions i els sentiments que jo he experimentat personalment: moments de tristesa, pèrdua i desesperació, però també moments d'esperança. Aquests "substitutius" poden no ser considerats com a equivalents d'una manera objectiva, però -i això és el que els intèrprets hem de comprendre- considerades de forma individual, aquestes experiències poden ser percebudes amb la mateixa intensitat.

Molts instants únics, frases i ocasionalment cançons senceres del *Viatge d'hivern* estan connectades amb l'experiència personal i els meus records, la qual cosa fa que aquest *Viatge d'hivern* sigui un viatge veritablement personal cada cop que m'és permès d'interpretar-ne la meva pròpia visió.

RMC. Vostè va ser recomanat i impulsat per l'organització Echo Rising Stars, que li va permetre cantar a nombroses sales de concerts europees, incloent-hi el Palau de la Música Catalana. ¿Va ser aquest l'impuls definitiu en la seva aleshores emergent carrera? Com va viure l'experiència de cantar a tantes ciutats i sales importants d'arreu d'Europa?

És realment difícil escollir una sola oportunitat que he tingut la sort de tenir i definir-la com "la" oportunitat que va impulsar la meua carrera. Dit això, la gira de l'Echo Rising Star, que va consistir en divuit recitals en dotze ciutats europees, va ser una oportunitat magnífica per presentar-me en aquests magnífics auditoris i conèixer la gent que hi treballa. Em sento molt privilegiat d'haver estat convidat de nou a moltes d'aquestes sales i he estat extremadament afortunat per l'empenta que he rebut també d'altres fonts, com per exemple el programa de la BBC New Generation Artists al Regne Unit, i també de John Gilhooly, el director del Wigmore Hall de Londres, que em va donar suport des del principi. Tots aquests elements han donat forma a la carrera que ara porto. Per als joves músics, i naturalment per a la gent jove, és important conèixer gent que et doni suport, que creu en tu i hi confia. Estic agraït a totes aquestes persones per haver-me donat les oportunitats de presentar-me al públic i desenvolupar-me com a artista.

RMC. Vostè és prou conegut ja com a cantant de lied, però també ha interpretat òpera. Quin repertori li interessa més: l'òpera o el lied? En quin repertori se sent més còmode?

És molt difícil de respondre, aquesta pregunta. Tots dos gèneres són fantàstics i no m'agradaria perdre'm cap dels dos. Quan tots els elements de l'òpera es troben damunt de l'escenari: vestuari, direcció escènica, llums, orquestra i la música, l'òpera pot arribar a ser aclaparadora i poderosa. Pots aprendre molt a través de la col·laboració amb grans directors musicals i directors d'escena imaginatius, però també de magnífics col·legues. Per contra, al gènere lied l'intèrpret no només ocupa el rol del cantant, sinó que també ha de ser el seu propi director musical i d'escena. Això pot arribar a ser aterrador però absolutament magnífic; com a cantant de lied tens completa autonomia pel que fa a la interpretació i l'expressió musical. Generalment sóc un gran fan de l'òpera del Classicisme, especialment Mozart. Crec

que els rols de baríton són un gran repte, però també admiro Richard Strauss i Benjamin Britten, i he de reconèixer que el meu punt feble és l'opereta!

RMC. Tot i ser molt jove, encara va tenir l'oportunitat de conèixer i treballar amb Dietrich Fischer-Dieskau. ¿Ens podria explicar la seva experiència i quin va ser el seu millor consell?

Em va impressionar moltíssim el seu nivell de preparació i la seriositat amb què aconseguia un tan profund nivell de comprensió musical. Cada cop que anava a casa seva ell mateix s'havia preparat per a la nostra sessió de treball estudiant novament les partitures, llegint sobre la poesia i el rerefons de les cançons -malgrat que ja havia passat tota la vida fent-ho. Però aquest és també un dels més increïbles aspectes d'aquesta professió: mai estaràs prou ben preparat. Tenir el privilegi de treballar amb ell és un dels fets destacats de la meua carrera fins avui. Va ser realment un gran mentor en molts aspectes i em va ensenyar molt, no només de tècnica vocal o interpretació, sinó molt més, més enllà d'això: em va ensenyar l'essència de ser músic i les responsabilitats que comporta.

RMC. Quina és l'obra o el rol somiat que desitja poder interpretar en el futur?

Encara tinc molts somnis i és fantàstic saber que hi ha tanta música encara per descobrir i aprendre. Pel que fa a l'òpera, m'agradaria poder interpretar *Don Giovanni* de Mozart i *Billy Budd* de Britten. També hi ha determinats col·legues, pianistes i directors amb els quals m'agradaria col·laborar. Espero que d'aquí a un temps el lied com a forma d'art tingui més atenció arreu del món. Crec que té un gran potencial, a Europa naturalment, però de forma emocionant també a l'Àsia i estic fent tot el que puc per convèncer no només els promotors, sinó també els oients, de creure en aquest magnífic gènere, simultàniament tan personal i universal!